

"de mens en de vogel"

wanneer de dageraad de hoeken van de nacht

zachtjes oplicht en wat helderheid op aarde vallen laat

begint de eerste vogel zijn lied, aanvank'lijk zacht

totdat het hele koor de dag begroeten gaat

de mens die zich door 't licht minder goed laat leiden

draait zich nog maar eens om, dat kan nog wel

hij let slechts op de uren en de tijden

die de klok aangeeft maken hem traag of snel

hoe zou 't zijn als ook wij de natuur

meer als leidraad voor ons leven zouden erkennen

's zomers vroeg uit de veren, 's winters op een later uur

snel als het koud is en bij warmte niet zo rennen

't zou niet haalbaar zijn, maar ik kan niet laten

te denken dat het minder stress zou geven

te leven als de vogels die slechts maten

volgen die de natuur geeft en minder naar perfectie streven

© juli 2012, Alida, BasicPublishing.nl